

INCEPE MASCARADA

Cu o săptămână înainte de Sf. Dumitru a început mascarada. Chestorii Niculescu Ștefan și Curelea umblau prin subsol cu lista "figuranților" din procesul ce se monta pentru a lua adresele și a le aduce de acasă cele ce aveau nevoie ca să arate ca oameni "liberi" nu scosi din "cutiile Ministerului de Interne". Bineînțeles nu le lipseau cravatele și pantalonii călcați la dungă. Erau chemați seara și se făcea repetiția cu anchetatorul la ceea ce trebuiau să spună, după o listă cu întrebări care era dată presedintelui Alex. Petrescu. Numai ceea ce era trecut pe listă, numai asta trebuia bine reținut.

Și oamenii s-au arătat "înțelegători" și cu memorat.

A intrat în scenă și Ministrul Justiției, Lucretiu Pătrășcanu care recunoaște acțiunea de distrugere a PNT-ului prin vărul lui col. Ștefan Stoica pe care l-a convins să devină agentul Serviciului Secret de Informații al lui Bodnăras, în conducerea PNT unde era secretarul secției militare. Ministrul L.P. precizează în scris că vărul său după 4 luni de la angajament a fost arestat și implicat în "afacerea Maniu". După o convorbire telefonică cu Ministrul de Interne am comunicat lui Șt. Stoica să se prezinte și să se pună la dispoziția organelor anchetatoare. Lucru pe care l-a făcut în aceeași zi. Câteva zile înainte de proces, în urma unei convorbiri cu Bunaciu; l-am chemat de jos pe Stoica și l-am sfătuit să urmeze întocmai dispozițiile lui Bunaciu (Acesta din urmă a asistat chiar personal la o parte din această conversație). La proces Șt. Stoica a urmat sfatul dat de mine. (Scrisoarea lui L.P. către secretarul g-ral PMR-Gh. Gheorghiu-Dej, predată organelor anchetatoare). Și astfel Șt. Stoica a devenit acuzat și acuzator..

O altă figură deplorabilă de acuzat-acuzator a fost V. Serdici care din cauza viciului a devenit un mielușel în mâna anchetatorilor. Era alcolic cunoscut și în celulă era ținut cu sticla de vin zilnic, fapt constatat când mergeam la anchete. Notorietatea viciului ajunsese și în presa străină, iar ziaristul Ruben H. Markham în lucrarea lui în limba engleză "Rumania under the soviet yoke", pagina 403 scria: "...un prieten de-al lui Maniu, V. Serdici, om cu destulă ușurință... mare băutor, a mărturisit contra șefului său... a devenit maleabil în mâinile comunistilor... el a fost slab de caracter. El l-a denunțat cu răutate pe Maniu în fata Tribunalului, acuzându-l cu voce tare că s'a folosit de el...."

Și la proces a spus acest Serdici: "Iată de ce, d-le Maniu vin azi si te acuz. Dumneata cu știință și cu voință ai lăsat în întineri atâția oameni de omenie... dumneata nu permiteai ca vărul să fie ridicat... Tăcerea dumitale d-le Maniu ne-a adus la puscărie... tăcerea dumitale a făcut zob atâtea existențe... De aceea te acuz d-le Maniu și Dumnezeu să te ierte dacă mai poți avea iertare."

Mai târziu... prin temniță aveam să aud o mărturie zguduitoare din fața boxei făcută de fiul, intrat ca avocat din oficiu, spunându-i avocatului pledant Radu Matei: "Pe ăștia (cei din boxă) să-i bagi în măsă, numai pe tata să-l salvezi".

Aceste vorbe de ocară ni le-a spus Nicolae Penescu la Jilava și apoi confirmate de Carandino Nicolae și Camil Demetrescu, în 1990.

În sfârșit pe 1 Noiembrie zi de mare bucurie în subsolul Ministerului de Interne când după ce fuseseră scoliti de anchetatori, cei aproape 60 de martori ai acuzații la acea dată, erau duși cu mașini mici la Școala de război să-și "descarce" sufletul și să spună

unii o vorbă, alții mai multe, acuzându-și conducătorii și crezul politic, majoritatea o făceau fără convingere, dar în speranța că își vor putea câștiga libertatea prin minciuni.

În scurt timp își vor da seama că și ei au fost mințiți și drumul închisorilor va fi deschis și pentru ei, alături de victimele lor. Ce tragedii au urmat...

Dar până atunci era o veselie nemaifântălnită, ca de sărbătoare și se fuduleau în costumele venite de acasă și în care sperau să intre în sânul familiei, așa cum le promisese domniile anchetatori.

Cel mai entuziast era lt-colonelul Ticuță Mihăilescu care alături de generalul Gh. Stoica susținea scopul subversiv al secției militare făcut de colonelul St. Stoica după scenariul lui Nicolschi și Teohari Georgescu la indicația consilierilor sovietici care supervizau ancheta. El, Ticuță încuraja pe ceilalți că într-o zi două, vor pleca, se lucrează deocamdată la trimiterea lotului condamnat spre închisoare.

După 3 zile de la depunerea mărturiilor acuzatoare, s'a schimbat regimul alimentară. Nu s'a mai adus mâncarea de la restaurant și s'a trecut pe "ciorba" lui nea Gheorghe-apă chioară caldă.

Au început tânguiriile din partea unora și încurajerile din partea optimiștilor care susțineau că este un semn că se va trece la eliberare, că de aceia s'a schimbat regimul alimerar.

Intr'adevăr, semnul de plecare s'a adevărit după câteva zile când am fost vidiți 100 de persoane și de la ministerul de Interne am fost duși la închisoarea Văcărești devenită depozitul M.A.I.

Ajunși la Văcărești am reușit să ne cunoaștem pe loturi, cei ce zăcusem în Ministerul de interne după 14 Iulie 1947:

Lotul militarilor: Generalii: Gabriel Negrei, Vasile ZORZOR, Alexandru Gheorge, Grigore Stoica, Ermil Gheorghiu, Achil Diculescu, locotenent coloneii, Constantin DEMETRESCU, Gheorghe Panou, Ion Vâlcea, ceanu, Ticuță Mihăilescu, comandorii Mircea Cioroiu și Gheorghe Mocanu, maior Ioan Fetecău, căp. Marin Zaharia, Slt. Paul Walter, subofiterii Teodor Cazan, Gheorghe Albu, și Ganciaruc Petre.

Lotul celor din Ministerul de externe Octavian Neamțu, Constantin Tincu, Mihai Rădulescu, Dodi Georgescu...

Lotul celor bănuți de spionaj declarați de Serdici: Nicolae Cârje, Ion Senti, Gheorghe Tancu, Dumitru Ghițulescu, Octavian Rădulescu,

Grupul celor din Sumanele negre aduși de la Aiud ca să servească martori ai acuzării: General Aldea Aurel, Eugen Plesnilă, Octavian Fedorciuc, Kintescu Gheorghe, Nicolae Paliacu, Dumitru Steanță, Mihai Tantu...

Grupul Tămădău: aviatorii Romulus Lusting, Gheorghe Preda, dintre organizatori dr. Constantin Gafencu, dr. Vlad Hatieganu, Gheorghe Popescu și agătați Aurel Avramescu, dr. Gheorghe Busuiocescu, Teodor Mândru, Aurel Popa, Petre Rusu, Dumitru Borcea, Eugen Borcea, comandori Ion Negrescu... și femeile duse la secția de femei.

Organizația muncitorească PNT: Ing. Ion Veteleanu, av. Ticu Teodorrescu, Vasile Berbaru, Petre Voinicu, Andrei Matrache, Dumitru-Mitică Brânzei, Achim Maria, Ion Grosu, Constantin Niculescu...

Lotul unor tărăniști din Lugoj aduși pentru a fi judecați la B

Bucuresti ca argument de activitate după dizolvare: Ion Tomescu președintele tineretului PNT dispărut după furtul alegerilor din 1946, Tiberiu Târziu, Constantin Munteanu, Radivoievici....

Lotul Piatra-Craiului creeat în jurul lui Ghită Pop: Anton-Ion Mureseanu, Gheorghe Mocanu, Alexandru Istrate, Nicolae Boldur, Ion Vesa, Iohan Schob, Andrei Tiherci, Ștefan Copălea, Iuliu Mihnea, Nicolae Bujor, Eugen Ghimicescu, Axente Gogonea, Gheorghe Jinga, Teodor Niscov., Teodor T. Niscov, Traian T. Nișcov, Vasile Lazăr, Tănase Adam, Gheorghe Mărcușanu, Ștefan Davidescu, Nicolae Popescu, Eugen Popescu, Oscar Tonch, Ion Sminca, Ion Târâtu, Ion Oniga, Ion Ștefanovici, Tiberiu Macovei, Benjamin Sigărtău, Gheorghe Rogozeanu și femeile duse la secția de femei.

În afară de aceste loturi mai erau unii răzletii legați de PNT și aduși deasemenea la Văcărești: av. Vasile V. Melinte, av. Nicu Iovipale, Nestor Badea, Ion Popescu-Mehedinti, Ștefan Mihăiescu, av. Vasile Ionescu (Sinaia), av. Vasile I. Rusu (Tulcea), av. Gheorghe Ionescu (Ploiesti), Emil Hațieganu (ministru), Aurel Leucutia (ministru), av. Nicolae T. Popescu - Zorica, ing. Alex. Bunescu, av. Mihai Răutu, Atanase Popescu (Constanța), studentii Victor Novac, Gheorghe Pitinic;

Am aflat că cei condamnați din lotul Maniu fuseseră împărțiți în două: Cei cu coloana vertebrală care nu au acceptat înscenarea au luat drumul Galațiului (Maniu Iuliu, Ion Mihalache, Radu Niculescu - Buzesti, Camil Demetrescu, Victor Rădulescu-Pogoneanu, Ilie Lazăr și colonelul Stoica (desigur că misiune și aici și poate și din cauza lui Pătrășcanu care urma la scurt timp drumul "trădătorilor") și Nicălae Carandino.

Ceilalți care făcuseră unele compromisuri în frunte cu Nicolae Penescu au luat drumul închisorii din Craiova printre ei fiind: Emil Oprisan, Florin Roiu, Emil Lăzărescu, Vasile Serdici, Ion de Mocsoni Stârcea și lt. col. Dumitru Stătescu.

Popasu nostru la Văcărești a fost în primul rând o informare asupra desfășurării procesului Maniu (cei rămași din prieteni creaseră o rețea de aprovizionare și informații. (Ce nu se face cu bani?)). Chiar revenirea mea a produs o satisfacție fiindcă erau îngrijorate de ~~ce~~ apăruse în ziar lista cu martorii acuzării și eu eram trecut absent. Se gândeau chiar la lucruri mai grave. Așa se gândise și mama la Craiova când i-au arătat ziarul).

În primul rând am aflat că cece s'a petrecut cu lotul Maniu făcea parte dintr'un scenariu internațional dirijat de Moscova.

Partidul țărănesc din Bulgaria plătise tributul prin spânzurărea lui Nicola Petcov și conducerea partidului decimată.

În Cehoslovacia circa 40 persoane din conducerea statului fuseseră arestate deși dintre ei unii fuseseră în mișcarea de rezistență împotriva nemților. Dar era numai începutul în luna Septembrie, fiindcă în Feb. 1948 ministru de externe Jan Masaryk va fi asasinat prin aruncarea pe fereastră după metoda lui Nicolski practică la noi și învățată de la trimișii-consilieri ai NKVD-ului.

Partidul țărănesc din Polonia a fost supus la aceiași represii ca și la noi și reușind să fugă în Anglia președintele Mikolajczyk, partizanii lui au fost arestați și condamnați în mai multe locuri, ca la noi.

Era conjurația anti partidelor agrariene ca primă etapă de li-

chidare a dușmanilor după instituționalizarea Cominformului.

Și tot paralel, pe plan intern, odată cu începerea procesului Iuliu Maniu se trecea și la lichidarea tovarășilor de drum. Astfel unii au fost înghițiți sub denumirea de Partidul Muncitoresc iar acei dintre social democrați care nu vor putea fi digerați, în Mai 1948 vor fi aruncați în închisori tot pe bază de procese înscenate.

Când lotul Maniu a fost adus la Școala de război pentru începerea "festivității" procesului, pe 25 Octombrie 1947 se depunea la Tribunalul militar plângere penală pentru cercetarea Partidului Social Democrat Independent învinuit de răspândire de manifeste subversive contra regimului comunist și a amestecului rusesc în politica țării noastre.

Iosif Chisinevski creierul bolnăvicios al schizofreniei marxiste deslănțuise ofensiva împotriva opoziției și prin presă se acuza Partidul National Liberal de sustragere de armament de la depozitul din Târgoviste, de unde Emil Costinescu ridicase pe 30 Aug. 1944 o sută de pistoale pe care nu le restituise și insinuând că ele fuseseră folosite pe 8 Nov. 1945, iar acum (20 Oct. 1947) erau citați la cercetări, Dinu Brătianu, Gheorghe Brătianu, Mihail Romniceanu și Gh. Fotino.

Planul viza și Casa Regală prin măsuri de avertizare. Astfel s'a ridicat telefonul instalat la Săvârșin care era la dispoziția Casei Regale și în același timp Ministerul de război a dat dispoziție de încetarea lucrului la aerodromul Vărădia de Mureș și alimentarea cu combustibil a avionelor din Serviciul Casei Regale.

Prin procesul Iuliu Maniu, același Iosif Chisinevski a declanșat o campanie împotriva tătărăscienilor.

După primele trei zile de interogații ale acuzațiilor din Ministerul de externe implicați (Roșu, Lăzărescu, Demetrescu, Oprisan, Pogoneanu, Radu Niculescu-Buzesti și Stîrcea, s'a deslănțuit presa cu "dezvăluirile" trădătorilor din Ministerul de Externe și Miron Constantinescu a dirijat acțiunea pentru vot de necredere în activitatea desfășurată de Tătărăscu. Dacă Sorin Toma a cerut "extirparea putregaiului" de la Ministerul de externe, același lucru l-a făcut și Stefan Voicu referitor la Ministerul de Finanțe. Pe ziua de 6 noiembrie au fost aruncați din guvern Gh. Tătărăscu, Gh. Vântu, Alexandru Alexandrini, Radu Roșculeți, Marin Florescu, Ion Ciolan și Constantin Tegăneanu.

Pe 7 Noiembrie, de ziua internațională a fratelui mai mare, în scursala de la București intrau în locul trădătorilor unele elemente de bază ale Moscovei: Ana Pauker la Externe și Vasile Luca la finanțe cu o garnitură în jurul lor de 8 tovarăși printre care Gh. Vasilichi, Grigore Preoteasa, Al. Voitinovici....

Această eliminare a "putregaiului" s'a făcut fără proces și înainte de sentința lotului Iuliu Maniu.

Pe perioada procesului s'a desfășurat o activitate vie de protest în care s'au antrenat o serie de fruntași ai TINERETULUI PNT: Ion Puiu, Ion Diaconescu, Nicolae Adamescu, Sergiu Macarie, A. Bratu...

Materializarea acțiunii s'a făcut prin manifeste aruncate prin cutii metalice și cu ajutorul trotilului au fost răspândite la Gara de Est, Piața Unirii, Universitate...

Iată câteva fragmente dintr'un manifest:

3...Procesul ce se judecă acum alcătuieste cea mai monstruoasă înscenare ce s'a cunoscut vreodată în istoria noastră.

Au fost încălcate cu cinism toate principiile și normele de drept ce stau la temelia societății...

Membrii PNT rămasi liberi înem să aducem la cunoștința țării și lumii din afară că suntem hotărâți să ducem mai departe lupta și steagul partidului purtat cu atîta bărbăție și destoinicie de marele nostru Iuliu MANIU. Credem cu tărie că numai ideile care alcătuiesc programul partidului nostru vor mântui România, care sub actualul regim a ajuns o țară în mizerie și teroare.

Denunțăm opiniei publice din țară și străinătate metodele criminale ale guvernului care nesocotind legile țării și convențiile internaționale au îndrăznit să dizolve PNT și să trimită pe banca acuzatilor pe marele patriot și democrat Iuliu Maniu, precum și aproape pe toti ceilalți fruntași ai PNT.

Partidul Național Tărănesc trăieste și continuă lupta...și trimite omagiul lor acestor mari conducători, pe care, dacă guvernul terorist de astăzi îi consideră acuzati, el îi consideră martirii cauzei naționale și îi asigură că ideile și principiile lor vor fi urmate cu devotament până la completa biruință.

Conducerea interimară a PNT.

Socotesc că este cazul să amintesc acum că au trebuit să treacă 51 de ani pentru ca prin Decizia nr.40/12 Oct 1998, Cîrtea Supremă de Justitie în Complet de 9 judecători să admită recursul în anulare declarat de procurorul general al Parchetului și să cazeze sentința nr.1988/11 Nov.1947 a Trib.Mil.București...și să dispună achitarea celor 19 persoane condamnate, pentru toate infracțiunile ce li s-au reținut în sarcină.

Revenind la Văcărești am fost informati că în noaptea de 1/2 Decembrie s-au făcut arestări masive din tineretul PNT în urma turătoriiilor lui Paul Sava și Alexandru Drăgulănescu.

Ne obișnuisem cu închisoarea și reușisem să avem legături destul de bune cu exteriorul. Am Sărbătorit Crăciunul cu de toate, dar mai ales cu datini din toate regiunile țării, deoarece datorită comunistilor ne adunaseră aici și tineri și bătrîni.

Cînd ne pregăteam să sărbătorim Anul^{no} venit știrea forțării k Regelui să abdice. Si atunci ne-a venit în minte avertismentul lui Iuliu Maniu în 6 Martie 1945:

"Majestate, a da mandatul pentru formarea guvernului lui Petru Groza înseamnă a da țara pe mâna comunistilor".

Și în aceiași seară la ora 21 a venit Vîșinschi însoțit de Malinowski și l-au felicitat pe Rege pentru alegere lui Petru Groza.

Tot Iuliu Maniu pe 30 Noiembrie 1946 s'a dus la Rege și i-a spus să nu deschidă Parlamentul fiindcă aceasta înseamnă recunoșterea furtului alegerilor, iar pasul următor va fi abolirea monarhiei. Si după 13 luni s'a adevărit acest lucru.

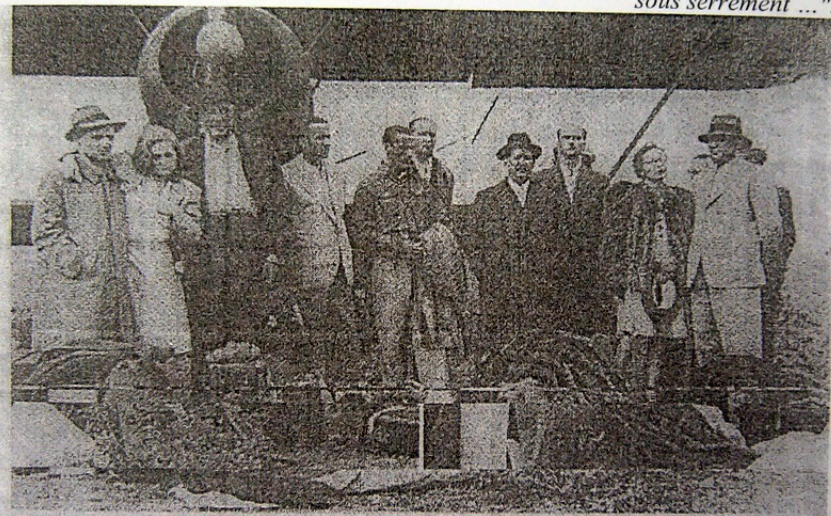
RĂSPALTA COMUNISTĂ

Am văzut că în cursul lunii Octombrie și până la darea sentinței în înscenarea procesului Maniu au fost scoși din scena politică toti cei ce contribuieră la Actul de la 23 August: liberalii anihilati și cu sabia lui Damocles deasupra capului, Social democrații asvărliți din guvern urmînd ca în 1948 să intre în temniță, tărăscieni aceiași soartă, intrati în închisori fără condamnări politice, începînd din 1948, reușind cîtiva să supraviețuiască până

OMAGIU LUI IULIU MANIU ȘI AL LUI ION MIHALACHE
ÎNȘENAREA MONSTRUOASĂ DE LA TĂMĂDĂU ÎN 1947 / LA
MONSTRUEUSE MISE EN SCÈNE DE TAMADAU (UN PETIT AÉROPORT PRÈS
DE BUCAREST) EN 1947

La siguranța statului "instrucția" s'a făcut în cea mai mare parte cu deținuți aflați sub presiunea alternativei : "acuzat" sau "martor"(acuzator) și nu sub jurământ... (Ion MIHALACHE)

Mihalache va déclarer devant ses bourreaux de juges : "Les autorités de la sécurité d'état ont mené une instruction où les témoignes étaient tous obtenus de la part de gens en état de privation de liberté et mis devant l'alternative : accusé ou accusateur – complices des autorités, sans jamais demander une prestation sous serrement ...".

Grupul „Tămădău” în momentul arestării. De la stânga la dreapta: Nicolae Carandino, Lily Carandino, Ilie Lazăr, Gh. Popescu, C-tin Gațencu, D-tru Borosa, Ion Mihalache, Eugen Borcea, Fulvia Penescu și Nicolae Penescu.

*Mihalache est au centre du groupe. Douze personnes, à savoir quelques hommes politiques de l'opposition démocratique en 1947 et leurs propres familles! ... devaient prendre place au bord de DEUX AVIONS "BIPLACES".
Question d'arithmétique...*

ROMANIA
~~REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA~~
TRIBUNALUL MILITAR
BUCUREȘTI

Dosar nr. _____/19____

SENTINȚA
DECIZIA Nr. 412 din 26.03. 1948 (EXTRAS)

HOTĂRĂȘTE:

Condamnă pe inculpatul IOANITOIU CICERONE

(numele, prenumele, porecla)

născut la data de: ziua 8 luna mai anul 1924 în localitatea

Craiova județul Dolj fiul lui: tata Ion

mama Maria de cetățenie -, studii -

ocupația -

gradul militar -

locul de muncă și adresa -

unitatea militară -

adresa: localitatea (și sectorul) București județul -

str. Aviator Sănătescu nr. 16 blocul - apart. - la (pedepsele pronun-

țate, denumirea infracțiunii și textele de lege aplicate) 1a 1 an și 6 luni închisoare

pentru tipărire, multiplicare și răspîndire de manifeste subversive

p.p. de art.1, 2, 3 din Legea nr.124/1940.

Condamnatul - recidivist.

În conformitate cu prevederile art. - c. pr. penală, hotărîrea a rămas
definitivă la data de - prin -

S-a reținut că inculpatul a săvîrșit următoarele fapte:

In perioada 14-19 mai 1947 a conceput, multiplicat și răs-
pîndit un manifest cu conținut anti-guvernamental, parte din
acesta - 3000 exemplare - fiind difuzate în Școala Politehnică.

în 1964 când vor fi transferați în marea închisoare a nemului de la "Prut până la Tisa", pentru că cei de la "Prut până la Nistru erau înșirați din Kazahstan și Carelia până'n Kamciatka.

Piatra de temelie a Țării fiind înăturată (Iuliu Maniu) regele n'a mai avut nici o valoare, a fost aruncat peste graniță însoțit până la Viena de Sașa Nicolschi, lacheul plin de sânge al Moscovei.

Făcând un bilanț al celor trei ani de la "eliberare" constatăm că aproape nici unul din artizanii lovirii de la 23 August 1944 nu mai era bun de nimic: Constantin Visoianu, Grigore Niculescu-Buzeștiși generalul Nicolae Rădescu reușiseră să evadeze din țară, alți miniștri ca Aurel Aldea, Constantin Eftimiu, Ion Boiteanu, Horia Macelariu, Gheorghe Potopeanu, Gheorghe Mihail, Mihail Racovită... zăceau în închisori, și după Rege "agoniza" primul prim ministru Constantin Sănătescu și ceilalți toți au plecat, rând pe rând "incolonati" din Sighet până la Giurgiu, din Banat la Botoșani, urmând pe Dinu Brătianu, Titel Petrescu și chiar cei umbriți de dispreț public ca Lucrețiu Pătrășcanu, Tătărăscu...

După Rege, care este punct de referință, fiindcă nesocotise jurământul de credință depus Națiunii, după el au urmat prăvălirile.

Colonelul Alexandru Petrescu răsplătit cu gradul de general pentru isprava cu Iuliu Maniu, și-a continuat nerusinata carieră prin judecarea a 7 înscenări pentru a "justifica" condamnarea CITATORULUI ȚĂRII și a se acoperii definitiv cu mocirla comunistă.

Cam de Bobotează au fost ^(scosi) vreo 30 de victime din rândurile celor 4-500 de persoane cât ne adunaseră în Văcărești și duși la Curtea Marțială, pentru a fi judecați. Era lotul Piatra Craiului-Someș format de Mircea Lepădătescu în jurul lui Ghiță Popp, nu pentru a legaliza deținerea lor din August 1947, ci pentru a-și "ad-judeca", mai precis a fura, locuința lui Ghiță Popp din Spațiul Unirii nr 5 (vis à vis de Palatul Justiției). De fapt la câteva zile după arestarea ^{viz} 11 Sept. 1947) evacuase forțat pe soția lui Gh. Popp și consilierul MAI care a făcut încadrările în procesele PNT, s'a și mutat în apartamentul răvnit.

Procesul s'a început pe 21 Ianuarie și Sentința de condamnare s'a pronunțat pe 28 Ianuarie 1948 contra a 34 de persoane pe care le-am amintit într'un capitol anterior.

Acum merită să subliniem motivul, pe care-l găsim anexat ca "ultim cuvânt" al lui Gheorghe Mocanu la dosar 16089, deoarece el a fost pionul principal al înscenării și arestării celor din boxă. Iată scenariu descris: "...dl. Comisar Ciupagea (după ce m-am predat) mi-a dat carnet de agent, permis gratuit pe CFR, și m-a înarmat cu un pistol "Bereta" și am plecat cu dnii. comisari Cărelea și Stan Ion la Zărnești și Dej unde am dat concurs la arestarea tuturor locuitorilor de la care am cumpărat cele necesare traiului. La procesul fostului PNT-Maniu, după ce am fost bătut și infometat mi s'a promis că voi fi liber imediat după proces dacă dau declarații... după afirmațiile dictate de anchetatori.

Subsemnatul m'am ținut de cuvânt și am declarat orice mi s'a cerut, numai ca să pot fi liber, dar cele declarate nu corespund adevărului. Văzând că după proces nu numai că nu sunt liber, dar sunt încarcerat la închisoarea Văcărești, în ajunul sărbătorilor Crăciunului am solicitat prin petiție eliberarea mea, reamintind ministrului de Interne îndeplinirea angajamentului din partea mea și îndeplinirea promisiunii ce mi se făcuse... sunt inculpat în grupul Zărnești care de altfel nu a existat.

Realitatea cum am mai menționat-o e că cei doi subofitieri s'ad

alăturat tărănilor care s-au răsculat împotriva furtului alegerilor din 19-11-1946, iar buletinele le-au copt într'o pâne si Țuiv Beldeanu le-a adus si depus la legatia americană.

După condamnare lotul a fost readus la Văcărești

Primul proces înscenat, pentru justificarea procesului Maniu a fost cel al aviatorilor si asociatilor lor care ridicati de la Văcărești în jurul lui 15 Decembrie 1947 au fost judecati tot de Alexandru Petrescu care era încă colonel. Pentru lămurirea cazului merita o recapitulatie. Siguranta a lucrat pe două căi, fiind grăbită deoarece România ca si celelalte țări "eliberate" fuseseră invitate pe 12 Iulie 1947 la Paris pentru discutarea aderării la planul de redresare economică propus de George Marshall. Deși URSS nu accepta această actiune s'a pregătit si o motivație internă de "trădare". S'a găsit un nume de rezonanță, Constantin Gafencu (care nu avea nici o legătură cu diplomatul ce făcuse multe încurcături lui Molotov si delegatiei române la Conferinta de Pace de la Paris) pe care l-a pregătit să facă o specializare la Geneva de unde obținuse agrementul profesorului H. de Watteville. În așteptarea plecării își pierdea timpul jucând bridge si căutând pe cineva cu bani si relații în străinătate. Si cum o astfel de ocazie nu se putea ivi decât în partidele de opozitie, pașii i-au fost îndreptati spre sora lui Adriana Georgescu cu legături la Liberali, si spre un fost coleg, dr. Vlad Hatieganu, tot cu relatii la vârful PNT-ului. Pa lângă faptul că se găsize mobilul, s'a găsit și însiruirea unui scenariu credibil. Doamna Lucia Scridon este atacată de trei indivizi în Grădina Ioanid si din întâmplare apare "făt frumos" care din câteva mișcări a pus pe fugă pe borfașii sigurantei și pentru a o feri s'a pus la dispoziție s'o conducă până acasă. În "fugă" pe drum i-a mărturisit că se ocupă cu bridge-ul până găsește pe cineva de suprafață si cu posibilități materiale fiindcă are o posibilitate rară de a fi găsit un aviator. Prin d-na Scridon ajunge la d-na Maria Avramescu și mai departe în cercul bridgistului Vlad Hatieganu care va avea mare plăcere să prezinte lui Iuliu Maniu pe "nepotul" lui Grigore Gafencu.

Dacă "nepotul" Constantin Gafencu avea un prieten pe Gheorghe Popescu si acesta avea o nepoată ce avea la rândul ei un prieten pilot la aeroportul Chitila dispus pentru plecare, dar nu avea bani si hartă cu drumurile aeriene peste Marea Neagră.

Pentru a se lărgi sfera de acțiune si a nu se mai da de capăt, C. Gafencu cu Gh. Popescu merg (dirijati, nu de capul lor) la comandorul Ion Negrescu cerându-i informații despre modul cum a părăsit țara aviatorul Stratulescu. Deși li s'a spus de comandor că s-au luat măsuri severe, că nici comandantul nu se mai poate apropia de avion, iar benzina nu se dă decât pentru 250 km., cei doi insistă să li se spună că un avion asemănător cu cel folosit de Stratulescu s'ar găsi numai la Băneasa la dispozitia lui Chifulescu. După câteva zile, pe 8 Iulie merg iarăsi la comandorul I. Negrescu și-l dezinformează că au luat legătură cu Chifulescu și sunt în tratative cu Gheorghe Brătianu. Sâmbătă seara merg la I. Negrescu spunându-i că s'a aranjat plecarea pentru Joi 17 Iulie iar la plecare i-au subtilizat harta turistică care a constituit documentul pentru arestarea si condamnarea lui I. Negrescu.

Duminică 13 Iulie Gafencu, dimineata merge la Maniu cu Vlad Hatieganu și spun că plecarea este aranjată pentru dimineata de 14 Iulie. La plecarea de la Maniu începe golirea celulelor garsoniere.

Pilotul Gheorghe Preda, fiind bețiv i-se ridicase dreptul la zbor si atunci s'a dus la locțiitorul politic Romulus Lusting si împreună au mers la șeful sigurantei pentru a-l anuta de aranjament. Gh. Preda e sfătuit să ducă o raniță cu unele lucruri la Gh. Popescu, acest fapt intrând în scenariul plecării.

Nicolae Popescu-Băzdăc directorul general al Siguranței Statului, împreună cu Alexandru Nicolschi (subdirector al Siguranței), în dimineața de 14 Iulie au trecut cu un camion încărcat de politiciști care au apărut din liziera pădurii de la Tămădău, la ora 6 dimineața când au sosit cele 2 avioane, a 2 locuri, pentru a încărca 10 pasageri și o mașină de bagaje. Inscenare reușită.

Tratamentul celor doi aviatori a fost la înălțimea misiunii în-deplinite. În garsonieră au stat amândoi fără agent de supraveghere cum aveau ceilalți zece.

După procesul lui Maniu au fost printre noi în camion până la Văcărești și duși în aceeași secție cu noi. Dar după vreo jumătate de oră au fost scoși din mijlocul celor vreo 300 din secție și "mu-tați" la secția spitalului unde au intrat, și li s-a dat drumul pe poarta spitalului.

Au reapărut în boxa Tribunalului militar unde au fost judecați iar cei doi aviatori prin Sentința 2.250/22-12-1947 au primit câte 2 ani cu suspendare. Ceilalți au primit pedepse de la 6 luni la 2 ani, unii și ei cu suspendare.

Despre Preda se știe că a fost reprimat la unitate și avansat șef birou de cadre iar în 1950 a intrat în conflict cu superiorul său care l-a acționat în judecată conștinându-l la 6 luni cu darea afară din armată. A dus-o greu și până la urmă s-a dus la Lusting Romulus care ajuns locot. Colonel la militei i-a făcut o caracterizare trimisă la Direcția securității. Primul vicepresedinte al Consiliului Securității Statului, general-locotenent Grigore Răduică i-a trimis următorul răspuns: "Având în vedere contribuția adușă la prinderea și judecarea celor din grupul Maniu-Mihalache, acum 22 de ani, și pentru că actul său nu a fost stimulat, propun să i se acorde o distincție a R.S.R."

Încă o dovadă a înscenării Tămădăului, ^{partea} oficialității.

Când se înapoia lotul Zărnești de la Uranus unde fuseseră conștinți, a fost ridicat, lotul muncitorilor național țărăniști/conștinștin de inginerul Ion Veteleanu, cu aceeași mașină.

Deci la rând ca la moară.

La venirea lotului Ion Veteleanu au fost ridicați cei 7-8 din lotul tineretului PNT din jud. Severin sub conducerea băștinului Radivoievici căruia i s-au dat 10 ani. Și la expirarea pedepsei cândăa fost dus în poartă să fie eliberat, a căzut și a murit.

O lună de zile nu s'au mai ridicat din zăcătoarea de la Văcărești pentru că aveau să-și fructifice rezultatele din procesele celor aproape de 200 tineri național țărăniști grupați în lotul -Trotilistilor- predat în mână siguranței de agenții deveniți de acum calificați, ca cei mai buni, Alexandru Drăgulănescu și Paul Sava, ajutor de fratele lui Stejerel Sava.

Dar cele mai bune ajutoare, din grup, au fost Mircea Selten și Ion-Codin Bucoveanu, care de acasă până la interne povesteau cum au procedat cu aruncarea manifestelor de protest împotriva judecării lotului Iuliu Maniu. Iar cum au ajuns la Interne au fost puși în fața unei planșete și au făcut schema organizării Capitalei, contribuind substanțial la mărirea lotului, și ca trântorii MAI-ului să aibe de lucru. Cei doi vor rămâne legați între ei și de adminis-tratie și tot împreună vor ajunge la Pitesti unde vor da o mână de ajutor călăului Eugen Turcanu.

Primul grup de 14 persoane, areștati în noaptea de 1/2 Dec. 1947

si-a făcut intrarea în boxa Tribunalului pe 24 Februarie 1948 si până la miezul nopții au fost terminați de Alexandru Petrescu ajutat de procurorul Mihai Stăfănescu si Zeno Barbu. Sentința însă a întârziat si din lipsă de probe s-au propus pedepse între 6 luni si 2 ani, dar Dulgheru n-a fost de acord, a dat dispoziție justitiei să se înmulțească cu 10^{ori} pedeapsa propusă. Astfel cele mai mici de 6 luni deveneau 6-8 ani, cele de 1 an si jumătate la 15 ani iar cea de 2 ani la 20 ani.

Dar Zeno Baebu avea în lot un fost coleg de clasă si prieten, pe Sergiu Macarie si s'a sbatut cu Petrescu să găsească o soluție fiindcă pe lista lui Dulgheru apărea cu 15 ani. Până la urmă au făcut o omisiune, în redactarea Sentinței definitive au trecut 5 ani, eventual zicându-se că la dactilografiera nu s-a trecut înainte de lui 5. Si în Sentința 242 au apărut: Alexandru Bratu 25 ani în lipsă, Ion Puiu 22 ani, Nicolae Adamescu 15 ani, Ion Diaconescu 15 ani, Mircea Selten 10 ani, Ion Bucoveanu 10 ani, Ecaterin Tricorache 8 ani, Sergiu Macarie 5 ani, Nicolae Petreanu 5 ani....

Si alte loturi au urmat la rând.

Pe două Martie au fost trimisi cu camionul la Jilava si după o altă săptămână la Aiud

O remarcă se poate face după aceste loturi. Mihai Stăfănescu a fost avansat si trimis ca președinte de Tribunal la Timisoara, unde a "strălucit" prin zeci de condamnări la moarte în loturile partizanilor lui Uță- Blănaru... si alte mii de ani de muncă silnică asvârliti cu nemiluita la copii, femei sau bătrâni, fără discriminare... până într'o zi când a fost si el condamnat la 10 ani si trimis la Peninsula în mijlocul celor pe care-i condamnase fără grija că îi poate reîntâlni...

A DOUA CONDAMNARE

După golirea Curtii Martiale de "trotilisti" am fost ridicati noi-T.U.N.T-ul- de la Văcăresti si duși pe Uranus.

Era cred după Mucenici, în jur de 10 Martie 1948 si am fost Incarcerati în dormitoare comune spre strada Mihai Vodă. Mizerie cruntă. În picioarele de lemn ale priciurilor se cuibăriseră ploșnițele. Nu se putea dormi. Am cerut fiecare să ni se aducă DDT si am folosit cantități "industriale" si nu am putut să le distrugem. Le-am mai împuținat. Dormeam pe praf de DDT si tot ne mușcau. Am stat vreo 17-18 zile. Primeam vorbitor de 2-3 ori pe săptămână si vesti din abundență, în special rele. Era în perioada când s-au ținut alegerile de la sfârșitul lui Martie 1948.

Procesul s'a judecat după Buna Vestire, pe 26 Martie 1948. Președinte am avut pe acelaș Alexandru Petrescu renumit prin asprimea pedepselor ce le pronunța pentru a-și salva trezutul tot așa de fioros ca si prezentul, dar atunci o făcea contra legionarilor si comunistilor, iar acum executa la dispoziția comunistilor.

Acum s'a încercat să se facă un proces ~~contra~~ PNT si de aceea l-au pus cap de lot pe Cornel Coposu că a dat o sută de lei pentru transportul multiplicat totului, dar Coposu a dat banii lui Paul Sava (agentul lui Nicolschi) fără să știe pentru ce.

Ciacu Constantin si cu mine ne-am luat răspunderea acțiunii ca din proprie inițiativă am făcut manifestele de protest împotriva areștărilor, multi dintre prietenii noastre căzând victime. Un lucru i-a deranjat pe organizatorii procesului că noi ne prezentam ca membrii ai partidului național țărănesc, nerecunoscând dizolvarea. Am arătat că cele semnalate în manifeste erau lucruri adevărate. Dovadă că era un strigăt de alarmă, este faptul că noi venim de la Văcăresti unde zăceau câteva sute de nevinovați.

Prin Sentinta 412/26-03-1948 s-au repartizat următoarele pe-